

Díky **MPSV** putují peníze správným směrem

... a neztratí ho ani v navazujícím
programovém období

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

**PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST**
www.esfcr.cz

Vážení čtenáři,

jménem všech kolegyň a kolegů, bych vám chtěl v této publikaci představit několik lidských příběhů. Jde o příběhy osob, které jsme podpořili díky projektům financovaných z prostředků Evropského sociálního fondu (ESF). Projektů jsou tisíce a podpořených jednotlivců samozřejmě ještě mnohem více. Finanční prostředky byly, stále jsou a budou i v navazujícím období (2014-2020) rozdělovány s maximální snahou efektivně pomoci neziskovým organizacím, soukromým firmám, městům a dalším.

Z Evropského sociálního fondu jsou a i v období 2014-2020 budou podporovány projekty, které pomáhají jak nezaměstnaným se znovuzapojením do pracovního procesu, tak i zaměstnancům. Projekty jsou zaměřeny na různé znevýhodněné skupiny, jako jsou mladí lidé do 25 let, lidé se zdravotním postižením, lidé starší 50 let, etnické menšiny, osoby po výkonu trestu a další. Projekty zaměřené na sociální služby a sociální začleňování pak pomáhají lidem najít cestu zpět do společnosti. Podporováno je také vzdělávání pracovníků v sociálních službách, plánování dostupnosti sociálních služeb, zavádění procesu rozvoje kvality poskytování sociálních služeb, ale i transformace pobytových zařízení sociálních služeb či vznik a rozvoj nových podnikatelských aktivit zaměřených na sociální podnikání. Všechny tyto budou obsahem i navazujícího programového období.

Publikace „Díky MPSV putují peníze správným směrem ... a neztratí ho ani v novém programovém období“, kterou nyní držíte ve svých rukou, se snaží ukázat na příbězích konkrétních osob, jak mohou pomáhat peníze plynoucí z ESF prostřednictvím operačních programů zaměřených na zaměstnanost. Publikované příběhy jsou zaznamenány na základě autentického vyprávění osob, které se dostaly do nelehké životní situace a které za pomoci projektů podpořených Ministerstvem práce a sociálních věcí (MPSV) získaly šanci svoji situaci zlepšit. Věřím, že když si tyto příběhy - které pro nás byly velkou inspirací při přípravě nového operačního programu zajišťujícího obdobnou podporu i v dalších letech - přečtete, budete mít stejně jako my na MPSV dobrý pocit z toho, jak mohou veřejné zdroje přispívat k řešení konkrétních problémů.

PhDr. Karel Vít, Ph.D.,
ředitel Odboru implementace fondů EU,
Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

Oblast podpory >

Zvýšení adaptability
zaměstnanců
restrukturalizovaných
podniků

Dagmar Lapáčková

Být uklízečkou mi nevadí

Dagmar Lapáčková z Mostu patří k lidem, kteří svůj pracovní život spojili s fabrikou. Vyráběla nitě. Když trh zahltilo zboží z dovozu, přišla s většínou kolegů o práci. Teď je uklízečkou. Díky projektu „Restart na druhou v Ústeckém kraji“, který finančně podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, přešla hned po školení do nového zaměstnání, aniž by uvízla v evidenci nezaměstnaných.

V litvínovské textilce jí řekli, že výroba končí a že může nastoupit do vzdělávacího projektu, který ji naučí orientovat se na trhu práce a rozšíří znalosti. Proč se přihlásila? „*Je to lepší, než sedět doma,*“ říká šestačtyřicetiletá žena. „Restart na druhou v Ústeckém kraji“, který realizuje Krajská pobočka Úřadu práce ČR v Ústí nad Labem, navázal na úspěch projektu „Restart“ a i nadále pomáhá v Ústeckém kraji zaměstnancům uvolňovaným v rámci hromadného propouštění i těm, kteří odešli kvůli insolvenčnímu zaměstnavateli nebo kterým zaměstnavatel neprodloužil pracovní smlouvu na dobu určitou. Nejdůležitější je aktivní pomoc při hledání nového uplatnění a poskytování mzdových příspěvků pro přijímající zaměstnavatele.

Paní Dagmar tento projekt všem doporučuje. S kolegy z fabriky, kteří se pro vzdělávání rozhodli jako ona, se hodně naučila. Do té doby nic takového nezažila, nikdy totiž nebyla bez práce. Ve fabrice pracovala 27 let. Tvrdí, že zásluhou projektu byl přechod do nové životní etapy snadnější. Práci uklízečky získala právě prostřednictvím projektu.

„*Být uklízečkou mi nevadí. I manžel je spokojený, jeden plat by rodinu neuživil,*“ konstatuje. Paní Dagmar navíc nemusí vstávat ve čtyři ráno a dojíždět do sousedního města. Uklízí v elektrotechnické firmě v Mostě. V nových firemních montérkách, s koštětem v čistějších a tišších elektrodílnách, vidí svou lepší budoucnost.

Projekt pomáhá zejména lidem, které zaměstnavatel propouští z organizačních důvodů, v rámci hromadného propouštění, nebo kterým nevyplácí mzdu či neprodlouží pracovní smlouvu na dobu určitou. Projekt poběží do srpna 2015 a může se do něj zapojit až 450 propouštěných zaměstnanců z Ústeckého kraje. Jeho pomocí využilo již 313 osob, na téměř 150 dalších ještě příležitost čeká. Projekt nabízí individuální poradenství, školení v oblasti pracovního práva, finanční gramotnosti, psychologie a měkkých dovedností, dále umožňuje absolvovat rekvalifikační kurzy, vybrané dle potřeb účastníka a jeho pracovního uplatnění, a v neposlední řadě nabízí aktivní pomoc při hledání nového zaměstnání. Účastníci projektu s sebou nesou bonus v podobě příspěvku na mzdové náklady pro nového zaměstnavatele. Ze zhruba 300 účastníků zapojených do projektu našla do konce srpna 2014 nové pracovní uplatnění polovina z nich.

Typ projektu: Regionální individuální projekt 1.2

Název projektu: Restart na druhou v Ústeckém kraji

Číslo projektu: CZ.1.04/1.2.00/37.00010

Příjemce: Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Ústí nad Labem

Jitka Rybková

Měla zkušenosti, přesto skončila, ale díky projektu již zase pracuje

Ani mnoho odpracovaných let či významná pozice ve vedení firmy nejsou zárukou, že člověk nepřijde o zaměstnání. Přesvědčila se o tom dvačtyřicetiletá Jitka Rybková z Cítolib u Loun. Štěstí z narození potomka následovalo zjištění, že ztratila práci. K nové se dostala díky projektu „Restart na druhou v Ústeckém kraji“, který je finančně podporován Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR.

Deset let pracovala ve stavebnictví a obchodu. Společnost v době její nepřítomnosti zeštíhlila. „*Až do poslední chvíle jsem si myslela, že se na nějakou pozici vrátím. Během týdne jsem zjistila, že už pro mě žádná není,*“ vypráví Jitka Rybková. Vzhledem ke své kariéře a zkušenostem neměla obavy, že by zůstala bez práce. „*Jenže na Lounsku se práce shání těžko,*“ dodává maminka celkem tří dětí.

Výpovědní lhůta se krátila, zbývaly dva dny. V tom zasáhla šťastná náhoda. „*Známy mi vyprávěl o projektu „Restart na druhou v Ústeckém kraji“: Řekla jsem si, že přece neodmítnu pomocnou ruku,*“ vzpomíná Jitka Rybková. „Restart na druhou v Ústeckém kraji“, který realizuje Krajská pobočka Úřadu práce ČR v Ústí nad Labem, je regionální projekt pro lidi, kterým běží výpovědní lhůta nebo jim končí pracovní poměr na dobu určitou, a to zejména z organizačních důvodů. „*Zbýval jediný den, ke všemu pátek. Už tehdy se ukázal vstřícný přístup pracovníků úřadu práce, včas jsme zařídily, co bylo třeba,*“ popisuje Jitka Rybková.

Vzápětí se objevila možnost nového zaměstnání. Jedna lounská firma sháněla pracovníci s technickým zaměřením. „*Po rekvalifikaci a nutné speciální přípravě mě vzali,*“ usmívá se spokojeně.

Projekt by doporučila všem, kteří přicházejí o zaměstnání. Přestože má hodně zkušeností, tvrdí, že rekvalifikační kurs byl přínosem i pro ni. „*Kdo chce, osvojí si další odborné dovednosti, které mu umožní nové uplatnění,*“ ví paní Jitka. Sama se díky projektu naučila technickému kreslení ve speciálním programu. A to bylo pro získání nového místa zásadní.

Typ projektu: Regionální individuální projekt 1.2

Název projektu: Restart na druhou v Ústeckém kraji

Číslo projektu: CZ.1.04/1.2.00/37.00010

Příjemce: Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Ústí nad Labem

Projekt pomáhá zejména lidem, které zaměstnavatel propouští z organizačních důvodů, v rámci hromadného propouštění, nebo kterým nevyplácí mzdu či neprodlouží pracovní smlouvu na dobu určitou. Projekt poběží do srpna 2015 a může se do něj zapojit až 450 propouštěných zaměstnanců z Ústeckého kraje. Jeho pomocí využilo již 313 osob, na téměř 150 dalších ještě příležitost čeká. Projekt nabízí individuální poradenství, školení v oblasti pracovního práva, finanční gramotnosti, psychologie a měkkých dovedností, dále umožňuje absolvovat rekvalifikační kurzy, vybrané dle potřeb účastníka a jeho pracovního uplatnění, a v neposlední řadě nabízí aktivní pomoc při hledání nového zaměstnání. Účastníci projektu s sebou nesou bonus v podobě příspěvku na mzdové náklady pro nového zaměstnavatele. Ze zhruba 300 účastníků zapojených do projektu našla do konce srpna 2014 nové pracovní uplatnění polovina z nich.

Václav Šimek

Návrat k lokomotivám

Bývalý železničář a živnostník Václav Šimek z Litvínova-Janova přišel o práci při rušení textilního závodu. Novou získal v 55 letech během projektu „Restart na druhou v Ústeckém kraji“, který je finančně podporován Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR. Využil možnosti vzdělávat se, zúročil získané dovednosti a vrací se k lokomotivám.

O projektu „Restart na druhou v Ústeckém kraji“, který již ve výpovědní lhůtě aktivizuje lidi ohrožené nezaměstnaností, se Václav dozvěděl v textilce. Ta při hromadném propouštění spolupracovala s Úřadem práce v Mostě. „Věděl jsem, že nebudu mít hned nové místo, a že mi možná pomůžou nějaké získat, a tak jsem se do projektu přihlásil,“ říká Václav Šimek. Hodně tím získal. Díky projektu, který realizuje Krajská pobočka Úřadu práce ČR v Ústí nad Labem, se dozvěděl jak se má chovat u přijímacích pohovorů či jak napsat životopis. Byla to pro něj úplně nová zkušenost, protože nikdy nebyl nezaměstnaný. „Účast v takovém projektu bych doporučil každému, kdo přišel o práci. Měl smysl, rozhodně to nebyly vyhozené peníze,“ tvrdí. Práci si našel během školení probíhajících v rámci projektu. „Na panu Šimkovi bylo pozoruhodné, že dokončil projekt, přestože věděl, že nastoupí do nové práce. Jiní by se projektových aktivit už neúčastnili, on však přistupoval k projektu pozitivně od počátku,“ říká Zuzana Hladíková, odborná poradkyně projektu z kontaktního pracoviště Úřadu práce v Mostě.

Václavovi se na nové práci líbí, že už ji zná. Je opět strojvedoucím. Teď ale bude řídit těžké a silnější „mašiny“ v šachtách. Jako absolvent děčínské průmyslovky řídil na dráze nákladní vlaky od roku 1978 do roku 1992. Pak se živil jako živnostník – pokrývač. Po úbytku zakázek přešel na 16 let do textilky. Věřil, že si novou práci udrží až do penze. „Uhlí bude třeba pořád,“ vysvětluje otec dvou dospělých synů a doplňuje: „Když člověk chce, snaží se a neodradí ho neúspěchy, tak si práci najde.“

Typ projektu: Regionální individuální projekt 1.2

Název projektu: Restart na druhou v Ústeckém kraji

Číslo projektu: CZ.1.04/1.2.00/37.00010

Příjemce: Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Ústí nad Labem

Projekt pomáhá zejména lidem, které zaměstnavatel propouští z organizačních důvodů, v rámci hromadného propouštění, nebo kterým nevyplácí mzdu či neprodlouží pracovní smlouvu na dobu určitou. Projekt poběží do srpna 2015 a může se do něj zapojit až 450 propouštěných zaměstnanců z Ústeckého kraje. Jeho pomocí využilo již 313 osob, na téměř 150 dalších ještě příležitostí čeká. Projekt nabízí individuální poradenství, školení v oblasti pracovního práva, finanční gramotnosti, psychologie a měkkých dovedností, dále umožňuje absolvovat rekvalifikační kurzy, vybrané dle potřeb účastníka a jeho pracovního uplatnění, a v neposlední řadě nabízí aktivní pomoc při hledání nového zaměstnání. Účastníci projektu s sebou nesou bonus v podobě příspěvku na mzdové náklady pro nového zaměstnavatele. Ze zhruba 300 účastníků zapojených do projektu našla do konce srpna 2014 nové pracovní uplatnění polovina z nich.

Pavla Adamcová

Při nové práci myslí i na rodiče

Typ projektu: Grantový projekt 1.2

Název projektu: Nový profesní život začíná

Číslo projektu: CZ.1.04/1.2.05/36.00036

Příjemce: Okresní hospodářská komora Klatovy

Cílem projektu je zvýšit stabilitu zaměstnanců restrukturalizovaných podniků, členských firem OHK Klatovy. Má propojit potřeby zaměstnavatelů s nabídkou kvalifikované pracovní síly tak, aby na jedné straně existovala nabídka pracovních míst a na druhé straně nabídka kvalitních a kvalifikovaných uchazečů o zaměstnání v Plzeňském kraji. Jde o zachycení potřeb pracovního trhu, připravenost zaměstnanců pracovat v jiných, potřebnějších oborech, o rychlost a pružnost při tomto kroku. Projekt se zaměřuje na provázání služeb tak, aby nedocházelo k prosté nabídce práce, ale aby se propojily služby vzdělávání, osobní pomoci, diagnostiky schopností a posílení sebevědomí. Cílovou skupinou projektu jsou osoby, které obdržely výpověď z pracovního poměru z organizačních důvodů, nebo osoby, kterým skončila smlouva na dobu určitou.

Po práci poštovní doručovatelky a pracovnice v továrně změnila Pavla Adamcová ze Strážova na Klatovsku svůj život o sto osmdesát stupňů díky projektu „Nový profesní život začíná“, který finančně podpořilo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. „*O projektu mi řekla kolegyně, a protože firma, ve které jsem pracovala, už neprosperovala, poohlížela jsem se po jiné práci. Navíc na Strážovsku tolik pracovních možností není, proto jsem se do projektu zapojila,*“ uvádí Pavla.

Výběr oboru, který by chtěla dělat, jí nedal velkou práci. Zaujala ji pečovatelská a tou se také stala za pomoci projektu, který realizuje Okresní hospodářská komora Klatovy. „*S takovou prací jsem se nikdy nesetkala. Mohla jsem se dívat i jiným směrem, ale protože se do seniorského věku dostávají moji rodiče, tak jsem neváhala,*“ říká Pavla a vysvětluje: „*Takže jsem ráda, že jim budu umět pomoci a také se o ně postarat.*“

V rámci projektu absolvovala rekvalifikační kurz, který jí dal mnoho zkušeností do nového povolání. „*Kurz trval od poloviny ledna do konce března. Mezi tím jsem měla určených asi 40 hodin praxe, abych si vše vyzkoušela a s prací se více seznámila,*“ popisuje Pavla.

Nyní se stará o seniory a největší odměnou pro ni je, když ji babička nebo dědeček pohladí, usmějí se na ni nebo poděkují. „*Tahle práce je o sto procent lepší než předešlá v továrně, kde jen ‚jedete‘, musíte plnit normy, které se stále zvedají,*“ vzpomíná Pavla.

Přiznává, že na začátku trochu váhala, zda v projektu „Nový profesní život začíná“ zůstat. Přesvědčila ji až radost seniorů, kterou na nich viděla, když jim pomohla a postarala se o ně.

Doporučit projekt by neváhala ani svým známým. „*Sešla jsem se s různými lidmi. Bylo to příjemné období v mém stereotypním životě,*“ přiznává Pavla, které nedělá problém ani dojíždění, jelikož se střídají s kolegyní.

Lenka Latková

Pomáhá lidem, protože je potěší

Typ projektu: Grantový projekt 1.2

Název projektu: Nový profesní život začíná

Číslo projektu: CZ.1.04/1.2.05/36.00036

Příjemce: Okresní hospodářská komora Klatovy

Cílem projektu je zvýšit stabilitu zaměstnanců restrukturalizovaných podniků, členských firem OHK Klatovy. Má propojit potřeby zaměstnavatelů s nabídkou kvalifikované pracovní síly tak, aby na jedné straně existovala nabídka pracovních míst a na druhé straně nabídka kvalitních a kvalifikovaných uchazečů o zaměstnání v Plzeňském kraji. Jde o zachycení potřeb pracovního trhu, připravenost zaměstnanců pracovat v jiných, potřebnějších oborech, o rychlost a pružnost při tomto kroku. Projekt se zaměřuje na provázání služeb tak, aby nedocházelo k prosté nabídce práce, ale aby se propojily služby vzdělávání, osobní pomoci, diagnostiky schopností a posílení sebevědomí. Cílovou skupinou projektu jsou osoby, které obdržely výpověď z pracovního poměru z organizačních důvodů, nebo osoby, kterým skončila smlouva na dobu určitou.

Lenka Latková z Běšin na Klatovsku musela denně v továrně plnit nastavené normy, což nebylo vždy jednoduché. Navíc se bála, že by toto zaměstnání mohla ztratit, proto se začala poohlížet po jiné práci. Díky projektu „Nový profesní život začíná“, který finančně podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, se jí to podařilo. „*O projektu jsem se dozvěděla od kamarádky, která je na mateřské a také hledala práci. Zalíbil se mi, tak jsem se do něj pustila. Nehledala jsem pak už ani nic jiného, protože jsem byla rozhodnuta, že pokud mi v rámci projektu nabídnou zaměstnání, tak ho přijmu,*“ popisuje Lenka.

Své poslání našla jako pečovatelská. Nejdříve musela v rámci projektu, který realizuje Okresní hospodářská komora Klatovy, projít dvouměsíčním rekvalifikačním kurzem. V něm nabrala veškeré zkušenosti, aby se dokázala správně starat o seniory, aby jim uměla pomoci, vyhovět jejich potřebám. Pomáhá jim například s hygienou, nosí jídlo, povídá si s nimi a plní jejich přání. „*Naučila jsem se leccos ze zdravotní, což jsem uvítala. Ráda pomáhám lidem a těší mě, když vím, že to nedělám jen proto, že musím, ale proto, že je potěším a oni mě za to odmění pohlazením. Je to rozhodně lepší práce než v továrně,*“ svěřuje se Lenka.

Skloubit nové zaměstnání s péčí o vlastní rodinu a s manželovou prací nebylo snadné. Poradili si s tím, a tak mohla přijmout pozici pečovatelské v domově pro seniory. „*Mám dvě malé děti, takže jsme se museli s manželkou domluvit. On si kvůli mně upravil pracovní dobu,*“ vzpomíná Lenka, kterou tato menší překážka neodradila, stejně jako následné dojíždění do Sušice.

Po vlastní zkušenosti by neváhala a projekt by doporučila i dalším lidem. „*Jsem s prací spokojená, líbí se mi, proto určitě o projektu řeknu i dalším známým,*“ řekla Lenka.

Iveta Vintrová

Šít ji nebavilo, tak pomáhá seniorům

Před mateřskou dovolenou pracovala Iveta Vintrová z Rabí nedaleko Sušice jako švadlena. Tato práce ji však nenaplňovala natolik, že by u ní chtěla zůstat. Prostřednictvím projektu „Nový profesní život začíná“, který finančně podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, se vše změnilo. „Kamarádka mi řekla o projektu a já jsem se o něj začala zajímat. Důvodem bylo i to, že jsem nemohla sehnat práci. U projektu se mi líbilo, že můžu zkusit něco nového,“ vysvětluje Iveta.

Projekt „Nový profesní život začíná“ nabízel několik oborů k rekvalifikaci. Ivetina volba byla jasná – pečovatelka. Absolvovala rekvalifikační kurz, v němž se naučila, jak se starat o seniory a jak se k nim chovat. Seznámila se se situacemi, které mohou nastat, a jak v nich lidem pomoci, což se jí v domově pro seniory hodí.

„Je to těžká práce, ale příjemná. Stačí klientův úsměv nebo pohazení a hned to člověka rozveselí. Dělat švadlenu a celý den jen sedět a šít je úplně o něčem jiném než tato práce. Tady se mi líbí mnohem více, protože jde o práci s lidmi,“ říká Iveta.

Náplní její práce je celodenní péče o klienty domova. „Jdu ke klientovi do pokoje, uděláme ranní hygienu, připravíme se na snídani, ustelu postele, pak vše připravím na oběd, opět uděláme hygienu, pak pomáhám s tím, co potřebují. Chodíme ven nebo na terasy, zkrátka se jim snažím zpříjemňovat den, jak to jen jde,“ popisuje svou činnost Iveta.

I když je maminkou čtyř dětí, dokázala s manželem práci i rodinu zorganizovat tak, že jim vše vychází. Projekt „Nový profesní život začíná“, který realizuje Okresní hospodářská komora Klatovy, by doporučila i svým známým. „Už jsem dokonce o projektu jedné kamarádce řekla, třeba se pro něj rozhodne,“ uzavírá Iveta.

Typ projektu: Grantový projekt 1.2

Název projektu: Nový profesní život začíná

Číslo projektu: CZ.1.04/1.2.05/36.00036

Příjemce: Okresní hospodářská komora Klatovy

Cílem projektu je zvýšit stabilitu zaměstnanců restrukturalizovaných podniků, členských firem OHK Klatovy. Má propojit potřeby zaměstnavatelů s nabídkou kvalifikované pracovní síly tak, aby na jedné straně existovala nabídka pracovních míst a na druhé straně nabídka kvalitních a kvalifikovaných uchazečů o zaměstnání v Plzeňském kraji. Jde o zachycení potřeb pracovního trhu, připravenost zaměstnanců pracovat v jiných, potřebnějších oborech, o rychlost a pružnost při tomto kroku. Projekt se zaměřuje na provázání služeb tak, aby nedocházelo k prosté nabídce práce, ale aby se propojily služby vzdělávání, osobní pomoci, diagnostiky schopností a posílení sebevědomí. Cílovou skupinou projektu jsou osoby, které obdržely výpověď z pracovního poměru z organizačních důvodů, nebo osoby, kterým skončila smlouva na dobu určitou.

Oblast podpory >

Posílení
aktivních politik
zaměstnanosti

Jaroslava Slížová

Díky projektu podpořenému MPSV se vrátila mladá matka do práce

Vyučená švadlena Jaroslava Slížová z Písečné na Jesenicku hlídala sedm let ve vrátnici. Poté porodila dvě děti a osm let se o ně na rodičovské dovolené starala. Pak se chtěla vrátit do práce. Jenže... Sedm měsíců obcházela zaměstnavatele, ale nikde ji nechtěli přijmout. Uplatnění našla pomocí projektu „Šance pro vyučené v Olomouckém kraji“, který podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. „*Moc se mi tu líbí. Je tu hezké prostředí i dobří lidé,*“ hodnotí svou novou práci.

Překážku při hledání uplatnění pro ni představovali dva malí potomci. „*Na děti se ptali skoro všude, i když by neměli. Zjišťovali to i nepřimo,*“ popisuje Jaroslava Slížová. Pak však dostala pozvánku z kontaktního pracoviště Úřadu práce v Jeseníku na informační schůzku projektu „Šance pro vyučené v Olomouckém kraji“. „*Šla jsem do toho, protože mě přesvědčila vidina toho, že budu mít možnost získat práci,*“ říká Jaroslava Slížová.

Projekt „Šance pro vyučené v Olomouckém kraji“ pomáhá lidem s výučním listem zvýšit šance na uplatnění na trhu práce. Jeho součástí je též tvorba podporovaných pracovních míst. Zásluhou projektu získala Jaroslava místo uklízečky a pomocné síly v domě s pečovatelskou službou v sousední vesnici.

„*Líbí se mi tu nejvíc ze všech dosavadních zaměstnání. Mám klidnější i osobní život, zlepšila se mi psychika. Dostala jsem jistotu, že budu mít příjem,*“ svěřuje se žena a dodává: „*Díky projektu bylo určitě jednodušší získat práci, než kdybych sama obcházela zaměstnavatele.*“

Je s ní spokojena i ředitelka organizace, pro kterou nyní na dobu jednoho roku pracuje. „*Pokud bude paní Slížová chtít doporučení, ode mne ho dostane stoprocentní,*“ říká ředitelka domu s pečovatelskou službou Štěpánka Beníčková.

Typ projektu: Regionální individuální projekt 2.1

Název projektu: Šance pro vyučené v Olomouckém kraji

Číslo projektu: CZ1.04/21.00/70.00053

Příjemce: Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Olomouci

Projekt je realizován od 1. května 2013 a je zaměřen na zvýšení zaměstnatelnosti nezaměstnaných osob prostřednictvím cíleného využití nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti na území Olomouckého kraje. Do projektu jsou zapojena všechna kontaktní pracoviště Úřadu práce ČR v Olomouckém kraji. Projekt reaguje na požadavky trhu práce na straně jedné a na pomoc zaměstnavatelům při hledání vhodných zaměstnanců na straně druhé. Hlavním cílem projektu je pomoci účastníkům při hledání zaměstnání, a to formou poradenství, rekvalifikací a poskytnutím mzdových dotací zaměstnavatelům, kteří pro účastníky projektu vytvoří nová pracovní místa. Z původně stanoveného počtu vytvoření 55 podpořených pracovních míst v rámci projektu se od února 2014 do září 2014 podařilo vytvořit 112 podpořených pracovních míst, což je zhruba o 104 % více oproti původnímu plánu.

Petra Vlčková

Neváhala jsem a zapojila se do projektu

Typ projektu: Regionální individuální projekt 2.1

Název projektu: Moje příležitost v Jihočeském kraji

Číslo projektu: CZ.1.04/2.1.00/70.00002

Příjemce:
Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Českých Budějovicích

Projekt byl realizován od 1. července 2011 do 30. června 2014. Pomohl mladým lidem ve věku do 30 let a uchazečům o zaměstnání, kteří byli evidovaní na ÚP ČR v Jihočeském kraji, ke vstupu na otevřený pracovní trh. Tyto osoby jsou cílovou skupinou, pro kterou byla největší překážkou v pracovním uplatnění především chybějící nebo nedostatečná praxe a u některých také chybějící nebo neuplatnitelná aktuální kvalifikace. Účastníci projektu se postupně zúčastnili naplánovaných motivačních, poradenských a vzdělávacích aktivit. Cílem projektu bylo připravit osoby z cílových skupin na co nejvíce situací, které mohou nastat po celou dobu jejich kariérního života.

Do projektu vstoupilo celkem 413 osob. Celkem 289 osob nastoupilo do zaměstnání (tj. 70 % účastníků projektu). Rekvalifikační kurzy úspěšně absolvovalo 160 klientů projektu. Cíle, které byly v projektu vytyčeny, byly splněny.

Byla rok bez práce a novou nemohla najít. Ale nevzdala to. Dozvěděla se o projektu „Moje příležitost v Jihočeském kraji“, který realizuje Krajská pobočka Úřadu práce ČR v Českých Budějovicích. „Neváhala jsem, protože mi bylo jasné, jakou šanci dostávám,“ říká Petra Vlčková, která pracuje jako terénní pracovníce v Oblastní charitě ve Strakonici. Pomáhá usnadnit život seniorům, kteří už téměř nikoho nemají.

Projekt finančně podpořený Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR si našla na internetu a okamžitě ji zaujal. „Vždycky jsem chtěla dělat v sociální sféře, i když jsem vyučená krejčová. Navíc jsem si udělala nastavbu podnikání,“ pokračuje mladá žena, která ze zdravotních důvodů musela opustit svou původní práci.

Po roce hledání tvrdí, že šance na novou práci pro ni v regionu byla téměř nulová. Proto ji neodradila ani rekvalifikace a praxe, kvůli kterým musela jezdit i do Českých Budějovic. Projekt „Moje příležitost v Jihočeském kraji“ jí nakonec vytrhl pomyslný trn z paty. Tím, že Oblastní charita Petru zaměstnala, získala nárok na půlroční příspěvek na její mzdu.

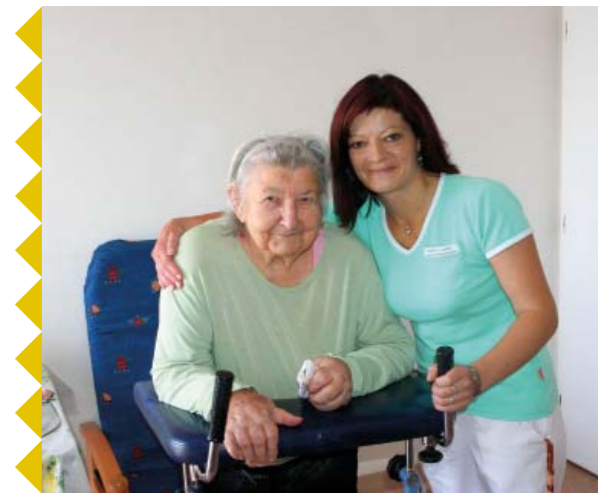
Co je nyní náplní práce Petry Vlčkové? „Asistence, obědy, úklid, doprovod a podobně. Je to hodně rozmanitá a akční práce. Rozhodně se nenudím,“ říká.

V jejím okolí je dost lidí, kterým by svoji zkušenost doporučila. „Hodně lidí se mě už na projekt ptalo a jedna známá neměla po mateřské místo, takže to zkusila a našla si práci na Blatensku,“ zmiňuje Petra Vlčková.

Svoji práci by chtěla dělat i nadále. Službu lidem, kteří už některé věci sami nevládají, považuje za velmi prospěšnou a životně důležitou.

Darina Samcová

Nezaměstnaná, rekvalifikovaná, pracující

Typ projektu: Regionální individuální projekt 2.1

Název projektu: Moje příležitost v Jihočeském kraji

Číslo projektu: CZ.1.04/2.1.00/70.00002

Příjemce:
Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Českých Budějovicích

Projekt byl realizován od 1. července 2011 do 30. června 2014. Pomohl mladým lidem ve věku do 30 let a uchazečům o zaměstnání, kteří byli evidovaní na ÚP ČR v Jihočeském kraji, ke vstupu na otevřený pracovní trh. Tyto osoby jsou cílovou skupinou, pro kterou byla největší překážkou v pracovním uplatnění především chybějící nebo nedostatečná praxe a u některých také chybějící nebo neuplatnitelná aktuální kvalifikace. Účastníci projektu se postupně zúčastnili naplánovaných motivačních, poradenských a vzdělávacích aktivit. Cílem projektu bylo připravit osoby z cílových skupin na co nejvíce situací, které mohou nastat po celou dobu jejich kariérního života.

Do projektu vstoupilo celkem 413 osob. Celkem 289 osob nastoupilo do zaměstnání (tj. 70 % účastníků projektu). Rekvalifikační kurzy úspěšně absolvovalo 160 klientů projektu. Cíle, které byly v projektu vytyčeny, byly splněny.

Šestadvacetiletá Darina Samcová byla dlouhou dobu bez příjmu. Po mateřské dovolené hledala práci, k jejímu nalezení jí pomohl projekt finančně podpořený Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR „Moje příležitost v Jihočeském kraji“.

„Byla jsem zaevidovaná na úřadě práce a jednou mi zavolali, že existuje tento projekt a mají pro mne nabídku,“ vypráví svůj příběh matka dvou dětí ze Strakonice a dodává: „Byla jsem bez příjmu na mateřské dovolené. Sepsali jsme smlouvu s tím, že kdybychom sehnali práci, zaměstnavatel by na nás bral příspěvky z Evropského sociálního fondu.“

Darina Samcová úspěšně absolvovala vstupní pohovor a následně se jí individuálně věnovala poradkyně, která jí a dalším uchazečům nabídla rekvalifikace, které jim měly umožnit najít uplatnění v Jihočeském kraji. „Poradkyně mi doporučila práci pečovatelky o seniory. Půldruhého měsíce jsem jezdila do Prachatic a nabývala potřebné znalosti,“ vypráví o své úspěšné rekvalifikaci, díky níž získala místo pečovatelky v domě pro seniory ve Strakonici. „Nejdříve jsem právě zde dělala praxi a moc se mi tam líbilo, takže jsem se tam pak snažila dostat, což se mi nakonec podařilo a jsem moc spokojená,“ říká Darina. Má zaměstnání, pravidelnou mzdu a líbí se jí i samotná náplň práce a prostředí, ve kterém se pohybuje. To vše se splnilo díky projektu „Moje příležitost v Jihočeském kraji“, který realizuje Krajská pobočka Úřadu práce ČR v Českých Budějovicích. „Každému, kdo tuto možnost má, bych tento projekt doporučila. Koneckonců se mě na to známí už ptali, určitě by to měli zkusit,“ uzavírá Darina Samcová.

Miroslava Navrátilová

Zaměstnavatelé ji nechtěli kvůli věku,
díky podpoře MPSV však opět pracuje

Celý život pracovala. Po padesátce ale zjistila, že o ni zaměstnavatelé nestojí. Miroslava Navrátilová následně získala uplatnění díky projektu „Šance pro vyučené v Olomouckém kraji“ podpořenému Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR.

V mládí pracovala jako prodavačka. Když se snižovaly stavy, našla si místo v textilní továrně. Ta ale zkrachovala. Paní Miroslava se po padesátce a 32 letech práce ocitla bez příjmů. Uplatnění sháněla rok a půl. „V Jeseníku jsou čtyři supermarkety. Když mi desetkrát řekli, že mě neberou, po jedenácté jsem tam už nešla. Sehnat práci je tu opravdu těžké. Po padesátce vás už nikdo nechce,“ říká žena.

Na vlastní kůži poznala, jaké to je, když ji potenciální zaměstnavatel diskriminuje kvůli věku. „Od osmnácti do padesáti let jsem pracovala. Nikdy mě nenapadlo, že se budu těšit do důchodu. Neměla jsem totiž východisko,“ popisuje Miroslava Navrátilová.

Prostřednictvím zprostředkovatelky na kontaktním pracovišti Úřadu práce v Jeseníku se dozvěděla o projektu „Šance pro vyučené v Olomouckém kraji“, který realizuje Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Olomouci. V rámci projektu, jenž pomáhá lidem s výučním listem vrátit se do zaměstnání, mohou uchazeči navštěvovat poradenské aktivity (skupinového a individuálního poradenství), kde se naučí psát životopis či se připraví na přijímací pohovor.

„Byla to pro mě šance, že se nějaké místo pro mě najde. Účast v projektu „Šance pro vyučené v Olomouckém kraji“ bych každému doporučila. Získala jsem díky němu práci,“ říká Miroslava Navrátilová, která si vydělává opět jako prodavačka v menší samoobsluze na jeseníckém sídlišti. „Jsem tu maximálně spokojená. Bydlím kousek odsud, do práce to mám dvě minuty. Je to ideální stav,“ říká matka dvou dcer, která si přeje, aby jí práce vydržela co nejdéle.

Typ projektu: Regionální individuální projekt 2.1

Název projektu: Šance pro vyučené v Olomouckém kraji

Číslo projektu: CZ.1.04/21.00/70.00053

Příjemce: Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Olomouci

Projekt je realizován od 1. května 2013 a je zaměřen na zvýšení zaměstnatelnosti nezaměstnaných osob prostřednictvím cíleného využití nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti na území Olomouckého kraje. Do projektu jsou zapojena všechna kontaktní pracoviště Úřadu práce ČR v Olomouckém kraji. Projekt reaguje na požadavky trhu práce na straně jedné a na pomoc zaměstnavatelům při hledání vhodných zaměstnanců na straně druhé. Hlavním cílem projektu je pomoci účastníkům při hledání zaměstnání, a to formou poradenství, rekvilifikací a poskytnutím mzdových dotací zaměstnavatelům, kteří pro účastníky projektu vytvoří nová pracovní místa. Z původně stanoveného počtu vytvoření 55 podpořených pracovních míst v rámci projektu se od února 2014 do září 2014 podařilo vytvořit 112 podpořených pracovních míst, což je zhruba o 104 % více oproti původnímu plánu.

Radka Komárková

I nevidomí mohou číst a pomáhat díky podpoře Ministerstva práce a sociálních věcí ČR

Rok 1989 byl pro Radku Komárkovou přelomovým. Ale jinak než pro miliony Čechoslováků. Během studia na medicíně se jí zhoršil zrak. Diagnóza: zelený zákal. Přes zdravotní problémy dostudovala. Věděla ale, že bude ve výběru povolání limitovaná. „Těžko bych mohla operovat na sále, a tak jsem si jako hlavní obor zvolila hygienu,“ říká Radka, která v roce 1997 požádala o invalidní důchod.

Ráda četla knížky, a proto hledala způsob, jak by si je – i přes handicap – zase mohla číst. „Když jsem dostala počítač, začala jsem si skenovat knížky do digitální podoby,“ vzpomíná Radka na titěrnou práci a dodává: „Říkala jsem si, že když už ty knihy skenuji, bylo by fajn, kdyby si je mohli číst i ostatní. A tak jsem se stala dobrovolníkem ve Sjednocené organizaci nevidomých a slabozrakých ČR“ (SONS).

Když SONS dostala od spolku TREMEDIAS, který realizuje projekt „Pracovní integrace osob se zrakovým postižením“, informace o možnosti zapojení se do projektu, Radka neváhala. Díky tomu absolvovala celoroční kurz. „Podstoupila jsem stohodinový kurs se speciálním zaměřením na digitalizaci textů a další část praxe v digitální knihovně, dělali jsme psychologické testy. Až zpětně si uvědomuji, jak to všechno bylo přínosné. Testy byly zaměřeny tak, aby odhalily nevhodnější uplatnění pro člověka. Mně vyšla práce s textem jako to, co vystihuje moje přirozené schopnosti a dovednosti,“ říká Radka, která zásluhou psychologického testu zjistila, že se podceňuje. „I díky sezení s psychologičkou jsem dostala chuť se do něčeho pustit, pochopila jsem, že nemám házet flintu do žita,“ usmívá se.

Účast v projektu by čtyřiačtyřicetiletá žena doporučila každému, kdo je ochotný ze sebe něco vydat. „Je skvělé, když vás někdo za dobře odvedenou práci ocení. I finančně. A vím, o čem mluvím. Vždyť mi přišla první výplata na konci zimy jako na zavolanou! Přesně ve chvíli, kdy se mi porouchal plynový kotel,“ uzavírá Radka Komárková.

Typ projektu: Grantový projekt 2.1

Název projektu: Pracovní integrace osob se zrakovým postižením

Číslo projektu: CZ.1.04/2.1.01/91.00048

Příjemce: TREMEDIAS

Projekt je realizován občanským sdružením Tremedias a partnerskými organizacemi - digitálními knihovnamí SONS a Mathilda. Cílovou skupinou projektu jsou osoby nevidomé a osoby s praktickou slepotou. Projekt má celorepublikovou působnost a podpořil padesátku osob z cílové skupiny. Ze strany účastníků projektu byla nejvíce ceněna možnost využít pracovní diagnostiky, kterou většina nevidomých absolvovala ve svém životě poprvé, dále pak rekvalifikace zaměřené na rozvoj profesních dovedností při práci s PC se specifickým zaměřením na digitalizaci dokumentů a na ni navazující odborná praxe v digitálních knihovnách. Nad rámec klíčových aktivit bylo ze strany členů projektového týmu uspořádáno výběrové řízení na nově vytvářená pracovní místa v digitálních knihovnách. Pro mnohé účastníky to opět byla první zkušenost s absolvováním přijímacího řízení, tedy jeho reálným zážitkem.

Jiří Škrába

Naučil se, jak poradit při práci s textem zrakově postiženým

Roky pracoval pětapadesátiletý Jiří Škrába z Libušína jako čalouník. Posledních deset let se mu však zhoršoval zrak. „Mít deset procent zraku, to už není sranda. A když najednou zjistíte, že i z těch deseti máte půlku a pak i méně... Když jsem zaslechl reakce zákazníků typu: Toho slepého to radši nenecháme dělat, tak jsem koncem roku 2007 přerušil činnost,“ vzpomíná smutně Jiří Škrába.

Lékaři mu diagnostikovali praktickou slepotu. „U mě to konkrétně znamená, že když je dobré světlo, rozeznám postavu. Ale jinak obecně - ve světle vidím bílo, ve tmě černo. Stále je přede mnou anglická mlha. A s takovou diagnózou se špatně hledá práce,“ říká Jiří, který se však nevzdal. Obvolával firmy, ptal se známých, ale bez úspěchu. „Až se z ničeho nic vynořil projekt ‚Pracovní integrace osob se zrakovým postižením‘, bylo to jako znamení. Věděl jsem, že musím příležitost ‚čapnout‘ a využít jí,“ vypráví Jiří.

O projektu, který realizuje spolek TREMEDIAS, se dozvěděl od známých. Neváhal ani minutu, jestli se přihlásit. S počítačem je totiž kamarád už dlouho. Ještě jako čalouník si knihy převáděl do hlasového formátu mp3 a při práci je poslouchal. Během kurzů ho moc věcí nezaskočilo. „Zvládal jsem všechno, co jsme se učili. Ale velmi mi pomohlo, že jsem si dokázal tu práci zjednodušit. Existuje totiž několik zkratk, které jsem do té doby neznal,“ popisuje Jiří, který se naučil ještě jednu věc. Možná důležitější. Umět ostatním lidem se zrakovým postižením poradit. „Některí znají se mě kolikrát ptali, jak se to či ono dělá. Já jsem věděl jak, ale neuměl jsem jim to vysvětlit. To jsem se pomocí projektu naučil. A samozřejmě jsem získal i větší sebevědomí,“ chválí si účast v kurzu.

Po absolvování projektu, který je finančně podporován Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, získal Jiří Škrába zaměstnání v Digitální knihovně Mathilda v Praze. Pracuje jako digitalizátor knih. Knihy skenuje, převede do přijatelného formátu a upravuje tak, aby byly pro zrakově postižené přehledné a optimálně čitelné. Každý měsíc zvládne dvě knížky.

„Dělám práci, která mě baví. Nejlepší na tom je, že dělám něco, co potěší i ostatní. A senza věc je, že za to dostanu ještě zapláceno,“ usmívá se Jiří.

Typ projektu: Grantový projekt 2.1

Název projektu: Pracovní integrace osob se zrakovým postižením

Číslo projektu: CZ.1.04/2.1.01/91.00048

Příjemce: TREMEDIAS

Projekt je realizován občanským sdružením Tremedias a partnerskými organizacemi - digitálními knihovnamí SONS a Mathilda. Cílovou skupinou projektu jsou osoby nevidomé a osoby s praktickou slepotou. Projekt má celorepublikovou působnost a podpořil padesátku osob z cílové skupiny. Ze strany účastníků projektu byla nejvíce ceněna možnost využít pracovní diagnostiky, kterou většina nevidomých absolvovala ve svém životě poprvé, dále pak rekvalifikace zaměřené na rozvoj profesních dovedností při práci s PC se specifickým zaměřením na digitalizaci dokumentů a na ni navazující odborná praxe v digitálních knihovnách. Nad rámec klíčových aktivit bylo ze strany členů projektového týmu uspořádáno výběrové řízení na nově vytvářená pracovní místa v digitálních knihovnách. Pro mnohé účastníky to opět byla první zkušenost s absolvováním přijímacího řízení, tedy jeho reálným zážitkem.

Oblast podpory >

Podpora sociální
integrace a sociálních
služeb

Zdeněk Haida

Těší se z práce před důchodem

Typ projektu: Grantový projekt 3.1

Název projektu: Kasea - stavební sociální podnik

Číslo projektu: CZ.1.04/3.1.06/30.00547

Příjemce: Kasea, s. r. o.

Projekt byl zahájen 1. září 2013. Je realizován na území Moravskoslezského kraje a jeho cílovou skupinou jsou osoby dlouhodobě nezaměstnané a minimálně jeden rok vedené na Úřadu práce České republiky. Cílem tohoto projektu je prostřednictvím zřízeného sociálního podniku zaměstnat osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vyloučením, pomoci jim dosáhnout pracovní a občanské integrace a odbourat tím bariéry, pro které jsou trhem práce i okolím obtížně akceptovatelné. V rámci projektu byly zřízeny 3 pracovní pozice pro vedoucí pracovníky a dále pak vznikají pracovní místa pro cílovou skupinu projektu. Celkem by mělo být zaměstnáno 6 pracovníků cílové skupiny na pozicích stavebních dělníků.

Cílem projektu i nově vzniklého podniku Kasea CZ, s. r. o., je poskytování podpory při plnohodnotné pracovní integraci a samozřejmě také vytvoření podmínek udržitelného a efektivního fungování sociálního podniku v budoucnosti.

Šestapadesátiletý Zdeněk Haida z Ostravy se vyučil parketářem, kvůli zdravotním problémům se ale profesi nemohl věnovat. Zkoušel různá zaměstnání, brigády, dlouho o práci nezaváhal. S blížící se šedesátkou se mu naskytla možnost opět pracovat. Využil projektu podpořeného Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR „Kasea - stavební sociální podnik“ a pomáhá jako dělník „přestavovat“ své rodné město.

„Rok po vyučení jsem dostal vodu do kolena, takže jsem musel skončit, protože pokládání parket je samé klečení,“ popisuje muž, který se posléze živil jako dělník. V posledních deseti letech se mu nedařilo najít práci. „Když si zaměstnavatelé vybírají, vždy vezmou mladšího. Sem tam jsem ale někde vypomáhal,“ dodává.

Po první příležitosti začít zase pracovat skočil bez váhání. „Jakmile se v ubytovně objevil mistr z organizace KASEA, s. r. o., který nabízel, že někoho z nás zaměstná, neváhal jsem a o práci si řekl,“ popisuje své začátky v projektu sociálního podniku.

„Práci zvládám a baví mě. Pracuji jako dělník a mnohdy se při práci více nasmějeme, než zarobíme,“ říká s nadsázkou muž, který se už chystá na důchod.

V azylovém domě pro muže v Ostravě-Přívozu žije rok, jeho snem je ale přestěhovat se do vlastního klidného bytu. „Teď jsme v pokoji tři, z toho jeden tam skoro vůbec nepřespává, takže se to dá vydržet. Moc bych chtěl bydlet sám, ale vím, že bych to finančně neutáhl, proto k sobě hledám partáka,“ vypráví o svém životě muž, který by pomoc neodmítl. Zároveň by projekt „Kasea“ doporučil všem, kteří se stejně jako on ocitli v tak svízelné situaci, a dodává: „Aspoň jsem na své problémy nebyl sám, lidé ze sociálního podniku mi pomohli a jsem za to rád. Nevím, co by v mém věku se mnou bylo dál.“

Ludvík Jano

Většinu života strávil ve vězení, přesto pracuje

Typ projektu: Grantový projekt 3.1

Název projektu: Kasea - stavební sociální podnik

Číslo projektu: CZ.1.04/3.1.06/30.00547

Příjemce: Kasea, s. r. o.

Projekt byl zahájen 1. září 2013. Je realizován na území Moravskoslezského kraje a jeho cílovou skupinou jsou osoby dlouhodobě nezaměstnané a minimálně jeden rok vedené na Úřadu práce České republiky. Cílem tohoto projektu je prostřednictvím zřízeného sociálního podniku zaměstnat osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vyloučením, pomoci jim dosáhnout pracovní a občanské integrace a odbourat tím bariéry, pro které jsou trhem práce i okolím obtížně akceptovatelné. V rámci projektu byly zřízeny 3 pracovní pozice pro vedoucí pracovníky a dále pak vznikají pracovní místa pro cílovou skupinu projektu. Celkem by mělo být zaměstnáno 6 pracovníků cílové skupiny na pozicích stavebních dělníků.

Cílem projektu i nově vzniklého podniku Kasea CZ, s. r. o., je poskytování podpory při plnohodnotné pracovní integraci a samozřejmě také vytvoření podmínek udržitelného a efektivního fungování sociálního podniku v budoucnosti.

„Nesáhl jsem si na dno, padl jsem ještě hlouběji,“ říká pětáctýřicetiletý Ludvík Jano. Od malička bojoval s nástrahami života. Jako nemluvně ho rodiče odložili do ústavu, bydlel po dětských domovech, vězení poznal už v patnácti letech. „Od šesti let jsem bydlel po dětských domovech. V patnácti letech jsem s kluky z učiliště spáchal první trestný čin,“ vzpomíná Ludvík Jano z Olomouce. „Normální“ život poznává až ve zralém věku pomocí projektu podpořeného Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR „Kasea - stavební sociální podnik“.

Tehdy patnáctiletý Ludvík se vloupal do hospody a... „Šel jsem do výkonu trestu. To, co jsem ještě neuměl, jsem se naučil tam. Od té doby jsem prakticky celý život až do roku 2013 strávil ve vězení,“ dodává otec dvou dětí.

Po posledním výkonu trestu se od kurátora dozvěděl o možnosti žít v ostravském azylovém domě, který spolupracuje se sociálními službami. „Z kriminálu jsem vylezl s tím, že chci legálně pracovat. Nechtěli mě zaměstnat a já se bál, že zase skončím u práce načerno. Došlo to tak daleko, že jsem se pokusil o sebevraždu,“ říká vyučený kuchař.

Po pobytu v nemocnici se hlásil v azylovém domě pro muže v Ostravě-Přívozu. Jak sám říká, „srovnal“ se a začal legálně pracovat na plný úvazek u stavební firmy Kasea, jejíž základní myšlenkou je oprava sociálních bytů. „Nasekal jsem za svůj život dluhy. Ty teď chci splácet a daří se mi to. Jsem vděčný, že jsem poprvé v životě potkal tak vstřícné lidi, kteří mi pomohli a dali mi šanci,“ říká se slzami v očích Ludvík Jano. Ano, i muž, který důvěrně zná tvrdé podmínky českých věznic, je dojat a opakuje: „Jsem hrozně rád, že mi poprvé v životě někdo pomohl. Je to neuvěřitelné. Ani jsem nevěřil, že by se to kvůli mé minulosti někdy mohlo stát.“

David Rakošan

Podnikal, dostal se do dluhů a nyní se „vrací“ do života

Sedmatřicetiletý David Rakošan žil jako obyčejný člověk. Pracoval na šachtě, později rozjel vlastní podnikání ve stavebnictví. Neplatící zákazníci ho však zahnali do svízelné situace a dluhové pasti. Nyní se snaží postavit na vlastní nohy za pomoci projektu „Kasea – stavební sociální podnik“, který podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR.

„Párkrát mi někdo nezaplatil fakturu a už se to se mnou vezlo. Musel jsem se s dětmi i partnerkou odstěhovat z nájmu a skončili jsme kvůli dluhům na ubytovně,“ popisuje bývalý podnikatel z Ost-ravy.

Neztrácel naději a snažil se ze své situace co nejdříve dostat. *„Na ubytovně to bylo otřesné. Neměli jsme žádné soukromí, všechno bylo rozbité a plno věcí jsem si musel sám spravovat. Navíc chtěli za nájem nekřesťanské peníze! Za bydlení ve dvou pokojích jsme platili 14 tisíc korun měsíčně,“* vzpomíná David Rakošan.

Navázal spolupráci s neziskovou organizací Bílý nosorožec, která mu měla pomoci najít vhodnější ubytování. *„Dostal jsem šanci zúčastnit se projektu Kasea a neváhal jsem. Po práci jsem hned skočil. Jsem vděčný, že mě v Nosorožci doporučili a zaslali můj životopis,“* dává najevo svou spokojenost.

Co ho však trápí, je střecha nad hlavou. *„Bydlím v chalupě rodičů, kteří mi pomáhají. Nechci na nich ale být závislý. Chci se osamostatnit, zabezpečit děti,“* říká otec tří chlapců a jedné dívky.

David Rakošan byl prvním účastníkem projektu „Kasea – stavební sociální podnik“, do kterého se zapojil v říjnu 2013. *„Vedení je opravdu výborné. Mám jistotu práce, peníze jsou taky nějaké. Neuvažuji o tom, že bych pracoval někde jinde. Chci tady zůstat,“* uzavírá David Rakošan.

Typ projektu: Grantový projekt 3.1

Název projektu: Kasea - stavební sociální podnik

Číslo projektu: CZ.1.04/3.1.06/30.00547

Příjemce: Kasea, s. r. o.

Projekt byl zahájen 1. září 2013. Je realizován na území Moravskoslezského kraje a jeho cílovou skupinou jsou osoby dlouhodobě nezaměstnané a minimálně jeden rok vedené na Úřadu práce České republiky. Cílem tohoto projektu je prostřednictvím zřízeného sociálního podniku zaměstnat osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vyloučením, pomoci jim dosáhnout pracovní a občanské integrace a odbourat tím bariéry, pro které jsou trhem práce i okolím obtížně akceptovatelné. V rámci projektu byly zřízeny 3 pracovní pozice pro vedoucí pracovníky a dále pak vznikají pracovní místa pro cílovou skupinu projektu. Celkem by mělo být zaměstnáno 6 pracovníků cílové skupiny na pozicích stavebních dělníků. Cílem projektu i nově vzniklého podniku Kasea CZ, s. r. o., je poskytování podpory při plnohodnotné pracovní integraci a samozřejmě také vytvoření podmínek udržitelného a efektivního fungování sociálního podniku v budoucnosti.

Štěpán Svoboda

Znal jen vězení, teď poprvé „žije“

Typ projektu: Grantový projekt 3.1

Název projektu: Kasea - stavební sociální podnik

Číslo projektu: CZ.1.04/3.1.06/30.00547

Příjemce: Kasea, s. r. o.

Projekt byl zahájen 1. září 2013. Je realizován na území Moravskoslezského kraje a jeho cílovou skupinou jsou osoby dlouhodobě nezaměstnané a minimálně jeden rok vedené na Úřadu práce České republiky. Cílem tohoto projektu je prostřednictvím zřízeného sociálního podniku zaměstnat osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vyloučením, pomoci jim dosáhnout pracovní a občanské integrace a odbourat tím bariéry, pro které jsou trhem práce i okolím obtížně akceptovatelné. V rámci projektu byly zřízeny 3 pracovní pozice pro vedoucí pracovníky a dále pak vznikají pracovní místa pro cílovou skupinu projektu. Celkem by mělo být zaměstnáno 6 pracovníků cílové skupiny na pozicích stavebních dělníků.

Cílem projektu i nově vzniklého podniku Kasea CZ, s. r. o., je poskytování podpory při plnohodnotné pracovní integraci a samozřejmě také vytvoření podmínek udržitelného a efektivního fungování sociálního podniku v budoucnosti.

Od šesti let žil po dětských domovech, s nástupem plnoletosti šel rovnou do vězení, kde strávil deset let. Štěpánovi Svobodovi z Brna je 28 let. Jeho život se ještě víc zamotal, byl na pokraji konce, dlouho pobýval v nemocnici. Až na jaře roku 2014 se poprvé v životě zařadil mezi většinovou populaci. Prvně začal řádně pracovat a také bydlet jinde než ve vězeňské cele díky projektu „Kasea – stavební sociální podnik“, který podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR.

„Nakonec jsem z dětského domova utekl. A nebylo to poprvé,“ popisuje mladý muž. Jako vyučený kuchař začal pracovat v oboru a příležitostně vypomáhal i na stavbách. Sice si našel i první podnájem, ale zanedlouho skončil ve vězení. „Nechci mluvit o tom, za co jsem seděl. Strávil jsem v kriminále deset let. Dal mi i něco dobrého. Seznámil jsem se tam s člověkem, který se stal mým dobrým kamarádem,“ říká Štěpán Svoboda.

Po propuštění z vězení se přátelé rozhodli začít nanovo a rozjeli se do Ostavy, kde se zapojili do projektu „Kasea – stavební sociální podnik“. „Chvilí jsme bydleli u známých a pak jsme skončili v azylovém domě. Jsem vděčný, že jsem díky projektu dostal práci, která mě baví,“ říká s úsměvem.

V květnu 2014 se osamostatnil a nastěhoval se se svým spolubydlícím do podnájmu. Do budoucna si chce udržet práci v oboru a splácet dluhy. „Dlužím tak moc, že ani nevím, kolik to vlastně dělá,“ dodává bývalý amatérský atlet a fotbalista.

Martina Černíková

Díky MPSV se daří naplňovat standardy sociálně-právní ochrany dětí

Odbor sociálních věcí a zdravotnictví města Polička v Pardubickém kraji vytváří zásluhou finanční podpory Ministerstva práce a sociálních věcí ČR podmínky pro systematickou sociální práci orgánů sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD). Projekt „Podpora standardizace OSPOD města Poličky“ má nastavit nové standardy kvalitní sociálně-právní ochrany dětí.

Jde o ochranu práv dětí na příznivý vývoj a řádnou výchovu, o ochranu oprávněných zájmů dětí, včetně ochrany jejich jmění, o obnovení narušených funkcí rodin a případně též zabezpečení náhradního rodinného prostředí pro děti, které nemohou být vychovávány ve vlastní rodině. „Projekt ‚Podpora standardizace OSPOD města Poličky‘ umožnil, že se podařilo dosáhnout významného zvýšení kvality, rozsahu a přístupnosti poskytovaných služeb a že se zvýšilo obecné povědomí o pomoci a podpoře, kterou jsme schopni dětem a jejich rodinám poskytnout,“ říká Bc. Martina Černíková, vedoucí OSPOD města Poličky, a dodává: „Jedná se o to, aby byla služba dostupná jak místně, tak i časově pro celý správní obvod města Poličky.“

Dalším cílem projektu je zefektivnit, zprůhlednit a zpřístupnit nabízené služby. „Přínosné je především to, že se spojujeme s dalšími orgány sociálně-právní ochrany dětí v kraji a otevíráme mnohá zajímavá témata. Zjišťujeme, jaká je praxe v jiných městech, co se v nich osvědčilo, co naopak ne,“ vysvětluje Martina Černíková.

V rámci projektu byl tým OSPOD města Poličky rozšířen o dalšího sociálního pracovníka, ostatní pracovníci OSPOD si rozšířili a prohloubili své profesní kompetence v rámci akreditovaných odborných seminářů a vzdělávacích kurzů a mohou nadále čerpat potřebné informace z odborné literatury, která byla v rámci projektu zakoupena.

Díky projektu vznikly příjemně vybavené prostory přispívající k psychické pohodě dětí i jejich rodičů. „Místnost ještě dovybavíme dětskými herními prvky, čímž bude naplněn standard vhodného prostředí a podmínek pro práci s rodinami a dětmi,“ uzavírá Martina Černíková.

Zřízením zvláštní sekce na internetových stránkách města Poličky je naplňován standard informovanosti o výkonu sociálně-právní ochrany dětí.

Typ projektu: Grantový projekt 3.1

Název projektu: Podpora standardizace OSPOD města Poličky

Číslo projektu: CZ.1.04/3.1.03/C2.00064

Příjemce: Město Polička

Hlavním cílem projektu je zlepšení kvality výkonu sociálně-právní ochrany dětí (SPOD) na Orgánu sociálně-právní ochrany dětí Polička (OSPOD Polička). Prostřednictvím klíčových aktivit je podporována implementace a naplňování standardů kvality SPOD. Obsah projektu tvoří komplexní celek klíčových aktivit. Dílčími cíli projektu jsou naplnění minimálního personálního standardu OSPOD, zvýšení znalostí, kvality a efektivity práce pracovníků OSPOD, zlepšení podmínek pro pracovníky OSPOD, vytvoření odpovídajících podmínek pro práci s klienty a zvýšení informovanosti o činnosti OSPOD. V rámci projektu byl přijat nový pracovník OSPOD, jsou zajištěny vhodné prostory a materiálové vybavení pro komunikaci s ohroženými dětmi a rodinami a webové stránky města byly doplněny o informace týkající se SPOD.

Oblast podpory >

Podpora sociální
integrace příslušníků
romských lokalit

Jana Zimová

Matka ji vyhodila, od otce odešla, ale nevzdala se

Typ projektu: Grantový projekt 3.2

Název projektu:
Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna

Číslo projektu: CZ.1.04/3.2.01/19.00269

Příjemce: IQ Roma servis, o. s.

Projekt poskytuje služby příslušníkům sociálně vyloučených romských lokalit ve městě Brně. Důraz je kladen na zvýšení jejich orientace a kompetencí na trhu práce. Projekt je založen na principu komplexní práce s rodinou. Klíčoví pracovníci jednotlivých rodin společně se členy rodiny plánují individuální strategii zlepšení současné situace a na základě dohodnuté zakázky zapojují do jejího řešení ostatní členy rodiny a další experty. Cílem projektu je podpora rodin, stabilizace jejich sociálně ekonomické situace a podpora vývoje jejich dětí. Zapojeným osobám jsou nabídnuty služby specificky řešící jednotlivé rizikové situace, ve kterých se oni a jejich rodina nacházejí. Soubor nabízených služeb vychází z poptávky klientů a svým obsahem přímo navazuje na aktivity již realizovaného společného projektu zapojených organizací „Terénní programy pro Brno“ a na projekty realizované IQ Roma servisem, zejména projekt „Čas zkusit to jinak“.

Když ji matka vyhodila z domu, nebylo Janě Zimové ještě ani osmnáct let. Přidaly se problémy ve škole a dívka čelila těžké životní zkoušce. Projekt „Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna“, podporovaný Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, jí dal novou šanci. Nyní má střechu nad hlavou, žije na bezpečném místě, dokončuje střední školu a pomýšlí i na studium na univerzitě.

Bez pomoci organizace IQ Roma servis, která projekt realizuje, by zřejmě Jana odešla ze střední školy už na začátku. Vytrvala však a nyní je v polovině studia bankovnictví. „Kvůli problémům, které nastaly, to bylo se studiem velice špatné. Teď už to ale vypadá, že jsem na dobré cestě školu dokončit,“ pochvaluje si dívka.

Pedagogický pracovník Josef Přehnal, který se Janě věnuje, jí zajistil místo v internátu, kde našla nové útočiště a domov. Peníze z MPSV umožnily, aby dívka dostala pomoc, kterou ke studiu a svému osamostatnění potřebuje. „Za nejdůležitější považuji, aby mohla studovat a uměla se o sebe postarat samostatně bez pomoci organizace,“ vysvětluje pan Přehnal.

Už na začátku spolupráce ho zaujalo, jak je dívka schopná. „Když jsem ji poznal, byla celá roztřesená. Přesto si sama dokázala na úřadech zajistit potřebnou podporu. A to navzdory tvrzení z některých poraden, že její bydlení na internátě takto platit nepůjde,“ vypráví pan Přehnal.

Jana to komentuje jednoduše. „Prostě mi pomohli některými výjimkami, když jsem jim řekla, že mě matka vyhodila z domu,“ popisuje jednání s úřady a dodává: „Takovou pomoc, asistenci a podporu ze školy, které se mi stále dostává, bych přála každému v podobné situaci. Můj život se výrazně zlepšil, jsem teď spokojená.“ Proto také Jana směle plánuje svůj budoucí život. „Mým snem je dostat se na vysokou školu a také dobře vychovat děti,“ tvrdí studentka, která by jednou chtěla pracovat v bance.

Marcela Žigová

Trmácení po azylových domech s pěti dětmi skončilo

Typ projektu: Grantový projekt 3.2

Název projektu:
Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna

Číslo projektu: CZ.1.04/3.2.01/19.00269

Příjemce: IQ Roma servis, o. s.

Projekt poskytuje služby příslušníkům sociálně vyloučených romských lokalit ve městě Brně. Důraz je kladen na zvýšení jejich orientace a kompetencí na trhu práce. Projekt je založen na principu komplexní práce s rodinou. Klíčoví pracovníci jednotlivých rodin společně se členy rodiny plánují individuální strategii zlepšení současné situace a na základě dohodnuté zakázky zapojují do jejího řešení ostatní členy rodiny a další experty. Cílem projektu je podpora rodin, stabilizace jejich sociálně ekonomické situace a podpora vývoje jejich dětí. Zapojeným osobám jsou nabídnuty služby specificky řešící jednotlivé rizikové situace, ve kterých se oni a jejich rodina nacházejí. Soubor nabízených služeb vychází z poptávky klientů a svým obsahem přímo navazuje na aktivity již realizovaného společného projektu zapojených organizací „Terénní programy pro Brno“ a na projekty realizované IQ Roma servisem, zejména projekt „Čas zkusit to jinak“.

Pět dětí. Sama bez partnera. Život v azylovém domě s dluhy na krku. V takové situaci se v roce 2006 ocitla tehdy čtyřiatřicetiletá Marcela Žigová. Urputné přežívání a nejistotu ukončil až projekt „Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna“. Zasluhou podpory Ministerstva práce a sociálních věcí ČR má žena i její děti slušné bydlení.

Vedla k němu trnitá cesta. „Osm let jsem žádala o byt v Židenicích. Bojovala jsem o něj a pravidelně chodila na úřad, ale bez úspěchu. Pět let jsem s dětmi bydlela v azylových domech,“ vzpomíná žena.

Její trápení skončilo, když poznala Janu Balážovou, terénní sociální pracovníci se zaměřením na komplexní práci s rodinou z organizace IQ Roma servis, která projekt (na podporu osob v sociálně vyloučených lokalitách) realizuje. „Nejdřív jsem se setkala s odmítáním. To však skončilo schůzkou s předsedkyní bytové komise. Ta nám pomohla a podle mě velmi ovlivnila to, že klientka nakonec dostala vytoužený byt,“ popisuje Jana Balážová.

S matkou pěti dětí zároveň začala pracovat na jejich problémech s dluhy. „Navrhly jsme věřitelům splátkové kalendáře, díky kterým teď každý měsíc alespoň po nějakých částkách dluhy splácím,“ vysvětluje paní Žigová.

Aby mohla finanční situaci řešit ještě lépe, ráda by si našla stálou práci, ne jen přivýdělek. „Dříve jsem pracovala v technických službách. Když se zajímám o práci, vždy mi řeknou, že už nemají volná místa,“ konstatuje žena, která se prý na trhu práce setkává s diskriminací kvůli romskému původu.

I s tímto problémem jí prostřednictvím koordinace paní Balážové projekt pomáhá. „Někteří mají špatné zkušenosti a kvůli nim si nevěří. Je třeba tyto bariéry odbourat, naučit lidi, jak mají komunikovat s úřady a jak se nestydět při pohovorech,“ tvrdí sociální pracovníce Marcela Žigová přitakává. „Už se tolik nebojím. A šance, že získám práci, se díky této pomoci zvyšuje,“ uzavírá.

David Horváth

Trápil se s učením, teď sní i o univerzitě

„Doporučil bych ho všem, kteří chtějí něčeho dosáhnout“, tak se o projektu „Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna“ vyjádřil devatenáctiletý David Horváth. Díky pomoci a penězům z Ministerstva práce a sociálních věcí ČR dnes již studuje.

Dříve přitom mladík z Brna se studii bojoval. „Vystřídal jsem hodně škol. Nepodařilo se mi kvůli problémům v rodině dokončit ani druhý stupeň. Základní vzdělání jsem nakonec ukončil pomocí kurzů, které zajišťují přímo základní školy,“ vypráví David. Život mu a jeho pěti sourozencům komplikoval rozchod rodičů. Na první střední škole vydržel půl roku.

Zlom přišel, když zásluhou spolupráce s brněnskou organizací IQ Roma servis, která realizuje projekt „Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna“, dostal možnost zapojit se do tohoto projektu. Získal motivaci a začal novou etapu života na střední škole. Díky projektu má notebook, na kterém píše referáty do školy, a také čtvrtletní předplatní jízdenku na hromadnou dopravu. „Učení mi jde a můžu i pomáhat spolužákům. Ve škole si všichni výborně rozumíme,“ svěří se mladík.

Toho, že se může věnovat škole, aniž by se bál, zda vůbec bude mít peníze na cestu do ní, si velmi váží. „Projekt mi tak pomáhá k tomu, abych to dokázal. Abych si jednou splnil svůj cíl mít slušnou rodinu, práci. Prostě být jako ostatní,“ plánuje David budoucnost.

Účast v projektu by všem, kteří byli v podobné situaci jako on, doporučil. Možná se mu prostřednictvím projektu splní i největší sen. „Chci, aby se Romové jako komunita začlenili,“ prozrazuje chlapec.

Projekt mu v budoucnu možná i umožní studium na vysoké škole. Třeba se na ní David potká i se svou přítelkyní, švagrem a bratrance, kteří přijali stejnou pomoc jako on.

Typ projektu: Grantový projekt 3.2

Název projektu:
Komplexní práce v sociálně vyloučených lokalitách města Brna

Číslo projektu: CZ.1.04/3.2.01/19.00269

Příjemce: IQ Roma servis, o. s.

Projekt poskytuje služby příslušníkům sociálně vyloučených romských lokalit ve městě Brně. Důraz je kladen na zvýšení jejich orientace a kompetencí na trhu práce. Projekt je založen na principu komplexní práce s rodinou. Klíčoví pracovníci jednotlivých rodin společně se členy rodiny plánují individuální strategii zlepšení současné situace a na základě dohodnuté zakázky zapojují do jejího řešení ostatní členy rodiny a další experty. Cílem projektu je podpora rodin, stabilizace jejich sociálně ekonomické situace a podpora vývoje jejich dětí. Zapojeným osobám jsou nabídnuty služby specificky řešící jednotlivé rizikové situace, ve kterých se oni a jejich rodina nacházejí. Soubor nabízených služeb vychází z poptávky klientů a svým obsahem přímo navazuje na aktivity již realizovaného společného projektu zapojených organizací „Terénní programy pro Brno“ a na projekty realizované IQ Roma servisem, zejména projekt „Čas zkusit to jinak“.

Oblast podpory >

Integrace sociálně
vyloučených skupin
na trhu práce

Hana Ježová

Díky MPSV dělá, co ji baví: stará se o děti

Hana Ježová je pěstounkou devět let a stará se o čtyři děti. Svě vysněné povolání získala zásluhou projektu „I pěstouni potřebují pomoc“, který je finančně podpořen Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR.

Od patnácti let se věnovala práci s dětmi. „Už v té době jsem uvažovala o pěstounství,“ vypráví devětatřicetiletá Hana, která pracovala jako učitelka ve školce, později také s mentálně postiženými dětmi. Pomáhala i s programy pro pěstouny. Díky zkušenostem dostali spolu s partnerem do péče půlroční dvojčátka. Později si vzali dalšího chlapečka a holčičku. S dětmi strávila Hana Ježová devět let doma, pak zatoužila vrátit se do zaměstnání. Po tak dlouhé době to nebylo jednoduché. Až narazila na zlínskou obecně prospěšnou společnost „Aktivně životem“ s projektem „I pěstouni potřebují pomoc“, jehož cílem je posílit pracovní integraci prostřednictvím zvyšování orientace pěstounů na současném trhu práce, zvýšením jejich počítačové gramotnosti a rozšířením jejich kvalifikace, případně nalezením pracovního uplatnění.

Projekt měl tři základní bloky. První se týkal trhu práce. Druhý byl sebezpůsobovací, aby si účastníci lépe uvědomili, co by chtěli dělat a na co mají předpoklady. Třetí se zaměřil na počítačové dovednosti.

„Největším přínosem kurzu byl sebezpůsobovací blok, který mi dodal sebedůvěru,“ hodnotí Hana. Pomocí projektu se jí podařilo v Bystřici pod Hostýnem otevřít pobočku „Sdružení pěstounských rodin“ (jedná se o odloučené pracoviště), v níž pracuje jako sociální pracovníce. „Mým úkolem je rodiny navštěvovat, pomáhat s postiženými dětmi, materiálním zabezpečením, administrativou a komunikací se správou sociálního zabezpečení či soudy a s čímkoli, co je třeba řešit,“ popisuje Hana a uvádí příklady: „U rodin s více dětmi pomáháme i s chodem domácnosti. Pokoušíme se rodinám ulehčit život ve službě, kterou dělají.“

Typ projektu: Grantový projekt 3.3

Název projektu: I pěstouni potřebují pomoc

Číslo projektu: CZ.1.04/3.3.05/75.00223

Příjemce: Aktivně životem, o. p. s.

Cílem projektu bylo posílení pracovní integrace cílové skupiny - pěstounů, kteří se dlouhodobě a naplno věnovali pěstounské péči. Po skončení dlouhodobé pěstounské péče jsou na trhu práce znevýhodnění a návrat do pracovního života po mnoha letech je pro ně velmi obtížný. Účastníci kurzů absolvovali vzdělávání, které zvýšilo jejich uplatnitelnost na trhu práce. Jednalo se o motivační kurzy, díky nimž se pěstounům posílilo sebedůvěru sníženou v důsledku dlouhodobého poskytování péče o děti v pěstounské péči. Dále prošli aktivizačními kurzy, které zvýšily jejich orientaci na současném trhu práce. Díky počítačovým kurzům si pak rozšířili své počítačové dovednosti. Několik absolventů vzdělávání absolvovalo rekvalifikace. Čtyři nastoupili na nově vytvořená pracovní místa na dobu půl roku a získali tím tolik potřebnou praxi, aby se mohli ucházet o zaměstnání u potenciálních zaměstnavatelů.

Účelová neperiodická publikace

Díky MPSV putují peníze správným směrem

... a neztratí ho ani v navazujícím programovém období

Vyšlo v roce 2015,

vydání první, 40 stran, 4 500 výtisků.

Vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,

Na Poříčnickém právu 1, 128 01 Praha 2,

jako neprodejnou účelovou publikaci.

© MPSV ČR

Tato publikace je financována prostřednictvím Operačního programu
Lidské zdroje a zaměstnanost z ESF a ze státního rozpočtu ČR.

Zpracoval: REMMARK, a. s.

ISBN - 978-80-7421-091-4

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

**PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST**
www.esfcr.cz